

Irlanda celebra el centenari de la seva independència

written by Iolanda Bethencourt | 23 de març de 2016

Durant la setmana de Pasqua de 1916, en el marc de la insurrecció coneguda com la Revolta de Pasqua, un grup de patriotes irlandesos varen proclamar la República d'Irlanda. La revolta, tot i que fallida, és considerada com el primer pas determinant per a la implantació efectiva de l'Estat Lliure d'Irlanda sis anys més tard. Per recordar-ho, el Govern irlandès ha llançat un programa de celebracions per al 2016 i les ha recollides en el web anomenat [Irlanda 2016](#), que porta per lema "Recordar. Reflexionar. Reimaginar"

L'objectiu d'Irlanda 2016 és donar a conèixer els fets de 1916 i els seus protagonistes a través de materials documentals diversos i l'organització de múltiples esdeveniments culturals i commemoratius a Dublín i a tot el país. Entre els actes destaca una cerimònia solemne als Jardins de la Memòria que recordarà els morts durant la lluita i la repressió posterior, cerimònies sincronitzades a diverses localitats d'Irlanda, la retransmissió per la ràdio i la televisió estatals d'un concert on cantaran mil veus acompanyades de l'Orquestra Nacional Simfònica de RTÉ, o la creació d'un compte de Twitter @CenturyIRL, que piularà en temps real els esdeveniments d'aquella setmana tumultuosa.

El pla de la revolta va ser orquestrat per la Germandat Republicana Irlandesa, una associació secreta creada el 1858 amb l'objectiu de crear la República d'Irlanda. Va ser portat a terme per l'organització paramilitar Voluntaris Irlandesos, que eren liderats pel mestre i activista per la llengua irlandesa Pádraig Pearse, per 200 membres del Cumann na mBan, que era la branca armada femenina, i per l'Exèrcit Ciutadà Irlandès, liderat pel socialista James Conolly.

El dilluns de Pasqua de 1916 (que aquell any va escaure's en 24 d'abril), els patriotes irlandesos van prendre el control de l'edifici de la Central de Correus de Dublín i d'altres edificis de la capital i d'altres ciutats irlandeses. A les escales centrals de Correus, P. Pearse declarava el dret a la sobirania plena i a l'autodeterminació d'Irlanda i postulava l'establiment d'un govern elegit a partir de principis democràtics.

A partir d'aquell moment començava el procés imparable de la separació d'Irlanda de la Gran Bretanya.

Els set membres del govern provisional irlandès signaren la proclamació d'independència: Eámonn Ceannt, Thomas James Clarke, James Connolly, Seán MacDiarmada, Thomas MacDonagh, Pádraig Pearse, Joseph Mary Plunkett.

Podem llegir en el manifest de la proclamació de la República lliure Irlandesa que aquesta "garanteix les llibertats religioses i civils, la igualtat de drets i la igualtat d'oportunitats per a tots els ciutadans, i que declara la seva determinació en procurar la felicitat i la prosperitat de tota la nació i de totes les seves parts, vetllant per igual per

tots els infants de la nació sense diferències”.

En aquesta [web](#) es pot consultar la traducció de la Proclamació a més de 20 idiomes.

El Govern britànic s'oposà a la proclamació. La lluita es va perllongar durant sis dies, i en van resultar morts 254 civils, 130 membres de seguretat de la corona i 60 insurgents, i milers de ferits.

Per evitar el vessament de més sang i amb l'esperança de salvar les vides dels seus seguidors el govern provisional irlandès va declarar la rendició incondicional el 30 d'abril de 1916 i molts voluntaris van depositar les armes en formació.

3.430 irlandesos foren detinguts sota sospita de sedició i els 15 líders de la revolta, inclosos els 7 signants de la proclamació d'independència, foren afusellats entre el 3 i el 12 de maig de 1916. [Aquí](#) podeu consultar les biografies dels líders independentistes executats.

Un total de 1.480 persones van ser empresonades sense judici i enviades a presons de Gal·les, on moltes d'elles moriren. Els únics líders que es van salvar de les execucions van ser Éamon de Valera, que tenia nacionalitat nord-americana, i la comtessa Constance Markievicz, perquè la llei no permetia executar les dones.

Val a dir que en un inici l'opinió pública general no es va posar del cantó dels insurgents, ja que no acabava d'entendre els motius ni la pèrdua de vides humanes. Tanmateix, això va canviar ràpidament després de la duríssima repressió portada a terme per les forces britàniques, la creixent frustració entre els irlandesos davant la manca de progrés en l'autogovern, la perspectiva que no seria per a la totalitat de la illa i tot plegat agreujat per la negativa del ministeri de guerra britànic a permetre la creació d'una Brigada Irlandesa diferenciada durant la primera guerra mundial i el reclutament forçós dels joves irlandesos.

Sis anys més tard, el 6 de desembre de 1922 i després de diversos episodis de guerra entre Irlanda i la Gran Bretanya, es feu efectiu el Tractat de Secessió i la creació de l'Estat Lliure Irlandès dins de la Mancomunitat Britànica de Nacions (Commonwealth of Nations), fins que, finalment, el 1949 es declarà la República d'Irlanda.

Segons el professor Patrick Geoghegan de la Facultat d'Història i Humanitats del Trinity College de Dublín "En lloc de considerar la Proclamació de 1916 com una profecia sobre el futur o una predicció del passat, hauria de ser reconeguda com una memòria d'un temps en què l'idealisme triomfà sobre la raó, i que ens va llegar un missatge que encara ressona avui en dia."

POBLACHT NA H EIREANN.
THE PROVISIONAL GOVERNMENT
OF THE
IRISH REPUBLIC
TO THE PEOPLE OF IRELAND.

IRISHMEN AND IRISHWOMEN In the name of God and of the dead generations from which she receives her old tradition of nationhood, Ireland, through us, summons her children to her flag and strikes for her freedom.

Having organised and trained her manhood through her secret revolutionary organisation, the Irish Republican Brotherhood, and through her open military organisations, the Irish Volunteers and the Irish Citizen Army, having patiently perfected her discipline, having resolutely waited for the right moment to reveal itself, she now seizes that moment, and, supported by her exiled children in America and by gallant allies in Europe, but relying in the first on her own strength, she strikes in full confidence of victory.

We declare the right of the people of Ireland to the ownership of Ireland, and to the unfettered control of Irish destinies, to be sovereign and indefeasible. The long usurpation of that right by a foreign people and government has not extinguished the right, nor can it ever be extinguished except by the destruction of the Irish people. In every generation the Irish people have asserted their right to national freedom and sovereignty; six times during the past three hundred years they have asserted it in arms. Standing on that fundamental right and again asserting it in arms in the face of the world, we hereby proclaim the Irish Republic as a Sovereign Independent State, and we pledge our lives and the lives of our comrades-in-arms to the cause of its freedom, of its welfare, and of its exaltation among the nations.

The Irish Republic is entitled to, and hereby claims, the allegiance of every Irishman and Irishwoman. The Republic guarantees religious and civil liberty, equal rights and equal opportunities to all its citizens, and declares its resolve to pursue the happiness and prosperity of the whole nation and of all its parts, cherishing all the children of the nation equally, and oblivious of the differences carefully fostered by an alien government, which have divided a minority from the majority in the past.

Until our arms have brought the opportune moment for the establishment of a permanent National Government, representative of the whole people of Ireland and elected by the suffrages of all her men and women, the Provisional Government, hereby constituted, will administer the civil and military affairs of the Republic in trust for the people.

We place the cause of the Irish Republic under the protection of the Most High God, Whose blessing we invoke upon our arms, and we pray that no one who serves that cause will dishonour it by cowardice, inhumanity, or rapine. In this supreme hour the Irish nation must, by its valour and discipline and by the readiness of its children to sacrifice themselves for the common good, prove itself worthy of the august destiny to which it is called.

Signed on Behalf of the Provisional Government,

THOMAS J. CLARKE,

SEAN Mac DIARMADA, THOMAS MacDONAGH,
P. H. PEARSE, EAMONN CEANNT,
JAMES CONNOLLY. JOSEPH PLUNKETT.

Els set sotasignants, representants del govern irlandès provisional, foren executats poc després de la revolta